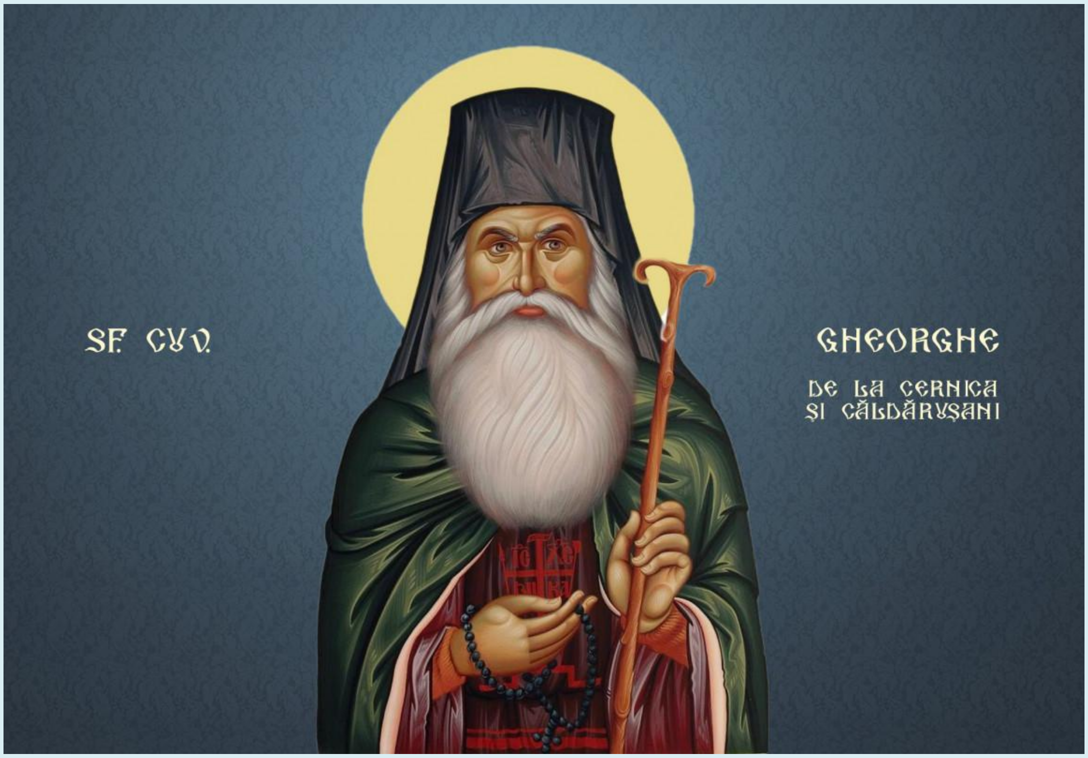
Canon de rugăciune către Sfântul cuvios Gheorghe
(3 decembrie)

Sfântul cuvios Gheorghe de la Cernica, România (3 decembrie):

https://www.academia.edu/44708533/Sf%C3%A2ntul_cuvios_Gheorghe_de_la_Cernica_Rom%C3%A2nia_3_decembrie_

https://archive.org/details/sf.-cuv.-gheorghe

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-cuv-gheorghe

***

Materiale despre Sfântul cuvios Gheorghe de la Cernica:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-cuv-Gheorghe-de-la-Cernica-(3-dec-)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Gheorghe+de+la+Cernica

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Gheorghe+de+la+Cernica

***

Cântarea I

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea Egiptului scăpând, israiliteanul striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Gheorghe, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind născut în familie de buni creştini ortodocşi, încă din pruncie ai învăţat a-L cinsti pe Dumnezeu şi a te hrăni cu dumnezeieştile Scripturi. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru sufletele noastre.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Gheorghe, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De tânăr te-ai ostenit în fapte bune, dorind prea fierbinte să urmezi Sfinţilor părinţi, cu fapta, cu cuvântul şi cu gândul, mergând pe urmele acestora. Învaţă-ne şi pe noi să urmăm calea mântuirii şi să dobândim de la Hristos mare milă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Chemat ai fost de Mântuitorul Hristos spre viaţă călugărească cuvioase părinte Gheorghe şi urmând calea multor înaintaşi ai tăi spre Sfântul Munte Athos, te-ai silit la nevoinţe încât ai minunat pe toţi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Sălaş desfătat al lui Dumnezeu ai fost Preacurată, că în sfânt pântecele tău, voind, Cuvântul a locuit, spre mântuirea neamului omenesc.

Catavasie: Hristos din ceruri, întâmpinaţi-L; Hristos pe pământ, înălţaţi-vă; cântaţi Domnului tot pământul şi cu veselie lăudaţi-L, popoare, că S-a prea slăvit!

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra Crugului Ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, Cel ce eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, unule Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Gheorghe, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Deprinzându-te cu frică de Dumnezeu, cuvioase părinte Gheorghe, trupul, sufletul şi mintea le-ai curăţit de orice urmă a păcatului şi cu luminoase daruri te-ai îmbogăţit, iar acum în ceruri roagă-te şi pentru noi să dobândim darurile Duhului Sfânt.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Gheorghe, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dragostea de viaţa pustnicească te-a făcut să-l urmezi pe Sfântul stareţ Paisie la schitul său din Muntele Athos şi, ascultător făcându-te întru toate, ai învăţat de la el lucrarea rugăciunii celei neîncetate.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sporind în viaţa duhovnicească prin post şi priveghere ai dobândit smerita cugetare şi hrănindu-te cu rugăciunea cea neîncetată a chemării numelui lui Hristos de bunătăţile cele duhovniceşti te-ai îndestulat. Ajută-ne şi pe noi să ne împărtăşim de frumuseţile cele cereşti.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Pe Dătătorul de lumină şi Începătorul vieţii omeneşti L-ai născut, prea curată de Dumnezeu Născătoare, arătându-te vistierie vieţii noastre şi uşa Luminii celei neapropiate.

Catavasie: Fiului, Celui născut fără stricăciune din Tatăl mai înainte de veci, şi mai pe urmă din Fecioară întrupat, fără sământă, lui Hristos Dumnezeu să-I strigăm: Cel ce ai înălţat fruntea noastră, Sfânt eşti Doamne.

Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Dintru înălțime Te-ai pogorât, Milostive; îngropare ai luat de trei zile, ca să ne slobozești pe noi din patimi. Cela ce ești Viața și Învierea noastră, Doamne, slavă Ție!

Ca un biruitor ai umblat în viaţa aceasta părinte şi acum cu sfinţii te odihneşti întru slavă, prea cuvioase Gheorghe cel cu nume de mucenic, îndreptătorule al cetelor călugăreşti şi povăţuitorule al credincioşilor. Pentru aceasta, roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să dobândim şi noi milă în ziua judecăţii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Însăşi **podobia:** Porunca cea cu taină, luând-o întru cunoştinţă cel fără de trup, în casa lui Iosif, degrab a stat înainte, zicând celei ce nu ştia de nuntă: Cel ce a plecat cu pogorârea cerurile încape fără schimbare tot întru tine, pe care şi văzându-L în pântecele tău luând chip de rob, mă spăimântez a striga ţie: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am Doamne Taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Gheorghe, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Virtuţile pustniceşti, postul şi privegherea, te-au ajutat să te ridici neîncetat către Dumnezeu şi să te rogi pentru ucenicii tăi. Iar acum, sălăşluind în locaşurile sfinţilor, mijloceşte şi pentru noi cei care te cinstim cu dragoste, cuvioase Gheorghe.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Gheorghe, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ne minunăm părinte de râvna ta pentru virtute, lepădând grijile lumeşti, ai slujit numai lui Dumnezeu până la sfârşitul vieţii pământeşti. Învaţă-ne şi pe noi ucenicii tăi să părăsim cele pământeşti şi să dobândim cele cereşti.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pentru blândeţea şi smerenia ta ai ajuns să fii călăuzitorul multor monahi şi sfătuitor al celor ce alergau la tine cu credinţă. Iar noi astăzi le cinstim ca pe un adevărat prieten al lui Hristos, ne închinăm Sfintelor tale moaşte şi sărutăm cu credinţă sfântă icoana ta. Mijloceşte şi pentru noi, sfinte, la Părintele Ceresc sa miluiască sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Nici îngerii, nici oamenii nu pricep taina cea mare, Preasfântă Fecioară, cum din tine a luat trup pământesc Fiul lui Dumnezeu, Mântuitorul lumii. De aceea, îţi cântăm: Bucură-te, rugătoare neîncetată a drept credincioşilor.

Catavasie: Toiag din rădăcina lui Iesei şi floare dintr-însul, Hristoase, din Fecioară ai odrăslit, Cel Lăudat, din muntele cel cu umbra deasă. Venit-ai, Întrupându-Te

din cea neispitită de bărbat, Cel fără de trup şi Dumnezeu. Slavă puterii Tale, Doamne.

Cântarea a 5-a

Irmos: Auzi-ne pe noi cu porunca Ta…

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Gheorghe, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

În toată vremea vieţii tale te-ai hrănit cu înţelepciunea sfintelor cuvinte cuvioase Gheorghe şi cu lacrimile pocăinţei ţi-ai umplut de bucurie şi mângâiere duhovnicească inima ta, iar cu blândeţea ai atras darurile Duhului Sfânt în sufletul tău. Roagă-te cuvioase ca şi noi să ne întărim în nevoinţele călugăreşti şi să ne învrednicim de cununa Împărăţiei cereşti.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Gheorghe, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ajută-ne, părinte, împreună cu Sfântul ierarh Nicolae, ocrotitorul ostrovului Cernicăi, şi nu ne lăsa biruiţi de mulţimea ispitelor; ci mijloceşte la Hristos Dumnezeu ca să dobândim pace şi mântuire sufletelor noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Când Domnul a voit să te încerce printr-o boală grea care te-a cuprins, mare tristeţe s-a aşezat în sufletele ucenicilor tăi, dar adunându-i pe toţi în Sfânta Biserică le-ai citit rugăciunea de iertare a păcatelor şi i-ai mângâiat sfătuindu-i să nu se îndoiască de judecăţile lui Dumnezeu cele nepătrunse.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Îngerii te laudă, prea curată Stăpână, sfinţii toţi te prea măresc, iar noi cu alese cântări te cinstim, că tu mijloceşti pentru noi toţi şi ne împaci cu Dumnezeu.

Catavasie: Dumnezeu fiind păcii, Tată îndurărilor, pe Îngerul Sfatului Tău celui mare, dăruindu-ne pace L-ai trimis nouă. Deci povăţuiţi fiind la lumina cunoştinţei de Dumnezeu, de noapte mânecând, Te slăvim Iubitorule de oameni.

Cântarea a 6-a

Irmosul: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune mâhnirile mele; că sufletul meu s-a umplut de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad. Dar ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Gheorghe, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Intrând, părinte, în altarul bisericii Sfântul Nicolae din Mănăstirea Cernica, ai aflat lângă prestol un şarpe, pe care certându-l l-ai alungat, arătând prin aceasta că în acest loc sfânt, de acum încolo, se va sălăşlui pacea lui Hristos, înţelepciunea cea de Sus.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Gheorghe, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu asprimea nevoinţelor tale ai cucerit pe râvnitorii după viaţa îngerească a cuvioşilor, iar cu dulceaţa cuvintelor tale de Dumnezeu inspirate ai adunat pe binefăcători, care au rectitorit Sfântă mănăstirea ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe Dumnezeu pururi l-ai avut de-a dreapta ta ca să nu te clatini, pe Sfânta Lui Maică acoperitoare şi ajutătoare, iar pe Sfântul ierarh Nicolae prieten şi sfătuitor. Ajutat în chip nevăzut de aceştia, ai reînnoit obştea şi aşezămintele mănăstireşti de la Cernica şi Căldăruşani.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Caută cu milostivire spre cei ce scapă la ajutorul tău, Fecioară, căci, deşi nu am lucrat nimic vrednic de pocăinţă şi poruncile Fiului tău nu le-am păzit, totuşi, pentru bunătatea ta, nu deznădăjduim de mântuirea noastră.

Catavasie: Din pântece pe Iona ca pe un prunc l-a lepădat fiara mării, precum l-a primit, şi în Fecioară sălăşluindu-Se Cuvântul şi trup luând, a ieşit, păzindu-o nestricată. Că Cel ce nu a pătimit stricăciune, pe ceea ce L-a născut, a păzit-o nevătămată.

Condac, glasul întâi:

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici…

Povăţuitor prea înţelept al călugărilor şi neobosit lucrător al virtuţilor te-ai arătat, purtătorule de Dumnezeu, părintele nostru Gheorghe, căci într-armându-ţi trupul cu nepătimirea, ai luminat inimile celor bine credincioşi. Pentru aceasta te-ai făcut sălaş cinstit al Duhului Sfânt şi în ceruri ai aflat plata ostenelilor tale. Roagă pe milostivul Dumnezeu împreună cu ierarhul Calinic să ne dăruiască nouă pace şi mare milă.

Icos-ul: Întru tine, părinte, s-a proslăvit Dumnezeu şi neamul românesc şi-a aflat vrednica cinstire, ca ostenindu-te spre împlinirea poruncilor dumnezeieşti şi lupta cea bună luptând, după vrednicie te-ai încununat. Iar acum, petrecând în Împărăţia cea de sus, caută spre noi nevrednicii fiii tăi, care cu smerenie săvârşim sfântă pomenirea ta şi cu dragoste-ţi strigăm: Bucură-te, cuvioase părinte Gheorghe mult nevoitorule!

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon, oarecând, cu credinţa Treimii văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Gheorghe, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ridicata-i în mănăstirea Cernica o biserică închinată Sfântului şi dreptului Lazăr, cuvioase, şi alături de ea ai zidit mai multe chilii pentru ucenicii tăi, care veneau să se liniştească aici. De asemeni şi multe odoare ai agonisit Sfintei biserici.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Gheorghe, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nu te-ai îngrijit doar de cele materiale necesare obştii tale, ci mai ales ai căutat spre cele duhovniceşti, lăsându-le părinţilor şi fraţilor un aşezământ statornic pe care să-l păzească cu sfinţenie şi astfel să dobândească mântuirea.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu smerita dragoste îi povăţuiai pe toţi să fie ca nişte îngeri în trup şi să nu se plece spre deşertăciuni mincinoase sau patimi stricătoare de suflet, ci să urmeze sfinţilor tineri din cuptorul Babilonului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Tu singură ai născut pe Dumnezeu, ceea ce ai rămas fecioară şi după naştere, tu firea ai înnoit-o cu naşterea ta, Marie, tu pe Eva ai dezlegat-o de blestemul cel strămoşesc, Născătoare de Dumnezeu prea curată.

Catavasie: Tinerii, în dreapta credinţă fiind crescuţi, păgâneasca poruncă nebăgând-o în seamă, de groaza focului nu s-au spăimântat; ci în mijlocul văpăii stând, au cântat: Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul ceresc, pe care Îl laudă Oștile îngerești, lăudați-L și-L prea înălțați întru toți vecii.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Gheorghe, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înţelepte sfaturi ai dat fiilor tăi: să se ferească de zavistie, de pizmuire, de lăcomie, de vicleşug, de mânie, de pomenire de rău şi de trufie, pentru că acestea sunt urâciune înaintea lui Dumnezeu, ci să cânte: Pe Domnul lăudaţi-L, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Gheorghe, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cât timp ai trăit în viaţa pământească şi ai povăţuit pe ucenici, ai avut grijă să-i aperi de tot felul de vătămări şi să-i înveţi să prea slăvească Dumnezeu întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Porunca iubirii aproapelui, lăsată de Mântuitorul Hristos, ai rânduit-o să fie păzită cu sfinţenie de vieţuitorii Sfintei mănăstiri şi pe ea să se zidească toată osteneala călugărească, pentru care îţi cântăm: Pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Cu adevărat de trei ori fericit este neamul nostru, Preacurată, avându-te pe tine mijlocitoare către Hristos, Fiul tău şi Ziditorul tuturor, măcar deşi greşim ca nişte purtători de trupuri.

Catavasie: Cuptorul cel răcorit a închipuit chipul minunii celei mai presus de fire că n-a ars pe tinerii pe care i-a primit, precum nici focul Dumnezeirii pântecele Fecioarei, în care a intrat. Pentru aceasta, cântând, să strigăm: Să binecuvânteze toată făptura pe Domnul şi să-L prea înalţe întru toţi vecii.

Se cântă: Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită, fără de asemănare, decât serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat te mărturisim pe tine Născătoare de Dumnezeu noi cei mântuiţi prin tine, Fecioară curată, împreună cu Cetele cele fără de trup, mărindu-te pe tine.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Gheorghe, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Apropiindu-ţi-se clipa despărţirii, ai adunat pe fii tăi şi le-ai poruncit să aibă dragoste unul către altul şi să păzească legământul statornicit de tine, cuvioase părinte Gheorghe, apoi binecuvântându-i, ţi-ai dat sufletul în mâinile Domnului.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Gheorghe, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mare tristeţe i-a cuprins pe părinţii Mănăstirilor tale Cernica şi Căldăruşani la vestea despărţirii de tine, cuvioase, pentru că rămâneau orfani de un părinte iubitor. Iar după ce ţi-ai dat obştescul sfârşit, te-au aşezat cu cântări de îngropăciune în faţa bisericii tale din ostrovul Sfântului ierarh Nicolae.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

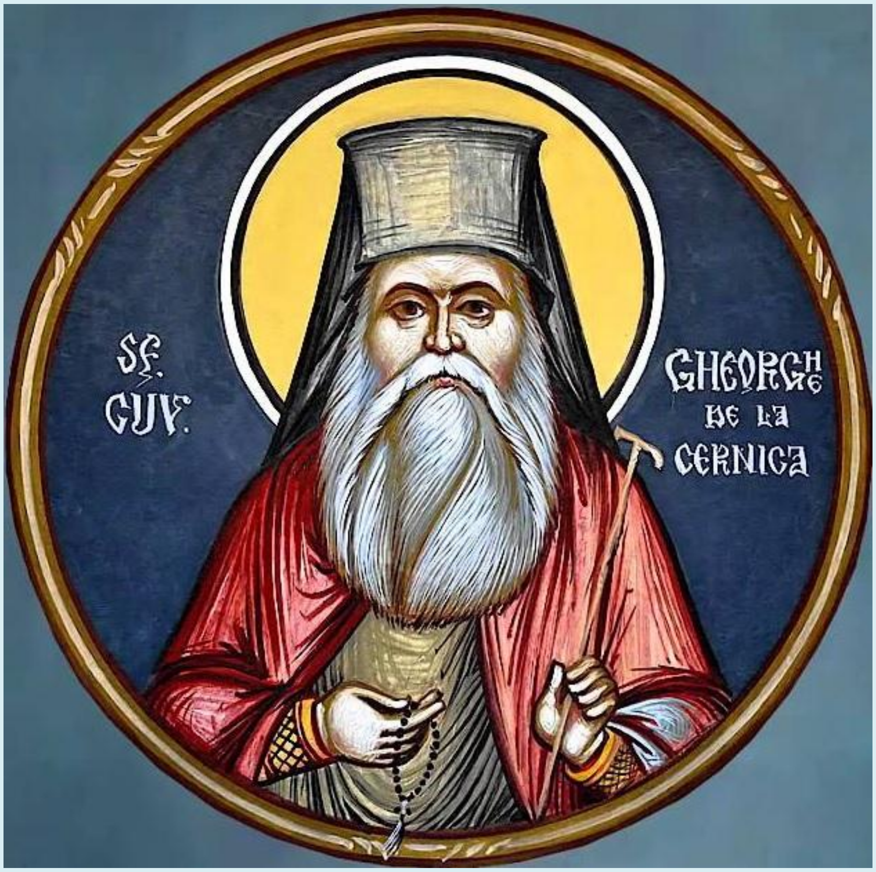
Veniţi toate cetele cuvioşilor părinţi să-1 cinstim după cuviinţă pe cuviosul Gheorghe, luminător duhovnicesc al călugărilor şi mirenilor cucernici şi sărutându-i icoana şi moaştele sale, să-l rugăm să mijlocească la Domnul pentru sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Încăput-ai Fecioară pe Dătătorul bunătăţilor, născându-L mai presus de fire, care pogorându-se s-a arătat om deplin, Dumnezeu fiind, întru amândouă firile şi strălucirile şi voinţele. Pe acela roagă-L, întru tot cinstită, să se mântuiască sufletele noastre.

Catavasie: Taină minunată şi neobişnuită văd, cer fiind peştera, scaun de heruvimi Fecioara, ieslea sălăşluire, întru care S-a culcat Cel neîncăput, Hristos Dumnezeu, pe care, lăudându-L, Îl mărim.

Sinaxar

În ziua a treia a lunii decembrie, pomenirea prea cuviosului şi de Dumnezeu purtătorului părinte Gheorghe, stareţul de la Cernica.

Acest de Dumnezeu ales părinte Gheorghe, arhimandritul de la Cernica a fost român de neam şi de credinţă creştin-ortodox din ţinutul Ardealului. El s-a născut într-o familie evlavioasă, cu părinţi cucernici şi iubitori de Dumnezeu, la anul mântuirii 1730.

Încă din frageda copilărie, plin fiind de râvna pentru Dumnezeu şi dorind să vieţuiască după rânduiala călugărească şi-a plănuit să ajungă în Sfântul Munte Athos. Dar fiind sărac şi tânăr nu izbutea.

Însă, Bunul Dumnezeu a ascultat glasul inimii sale, ca aflându-se în Bucureşti un mitropolit grec, tânărul Gheorghe s-a dus la el şi i-a cerut să-i intre în ascultare. Deci, învoindu-se mitropolitul, l-a primit şi după ce şi-a isprăvit treburile prin Bucureşti, l-a luat cu sine la Constantinopol. Aici, tânărul cel de Dumnezeu ales a mai

petrecut 3 ani în ascultarea mitropolitului, după care primind binecuvântare, a plecat în Sfântul Munte, pe care îl râvnea atât de mult.

Ajuns în grădina Maicii Domnului, tânărul Gheorghe a intrat în obştea Sfintei Mănăstiri Vatopedu, unde a fost făcut rasofor şi a fost hirotonit diacon de către mitropolitul Raşca, ocrotitorul său.

De acum, părintele Gheorghe şi-a sporit şi mai mult ostenelile şi, căutând un părinte duhovnicesc să-i fie povăţuitor, Dumnezeu l-a învrednicit să întâlnească pe cuviosul stareţ Paisie cu care s-a hotărât să se retragă şi să se nevoiască în singurătate, îndeletnicindu-se cu citirea şi traducerea sfintelor cărţi.

Degrabă, la Schitul Sfântul Ilie şi în jurul cuviosului au început să se adune o mulţime de fraţi. Aici, viitorul stareţ Gheorghe a primit chipul îngeresc din mâinile fericitului Paisie şi a fost hirotonit preot.

Dar, înmulţindu-se obştea şi nemaiîncăpând în schit, stareţul Paisie a hotărât împreună cu monahii săi să părăsească Sfântul Munte şi să vină în Moldova, unde s-au aşezat pe rând la mănăstirile Dragomirna, Secu şi Neamţ.

Chemarea lui Dumnezeu a aprins iarăşi inima cuviosului Gheorghe şi râvnind după viaţa sihăsirească, şi-a luat binecuvântare de la stareţul Paisie să se întoarcă în Sfântul Munte. Ajuns, însă, în cetatea Bucureştiului, s-a oprit la un oarecare călugăr îmbunătăţit, anume Macarie, zis dascălul. Acesta, fiind pe lângă mitropolitul Grigore, l-a dus pe cuviosul înaintea ierarhului.

Mitropolitul, după ce l-a ascultat pe părintele Gheorghe şi văzând darurile cu care era împodobit, nu numai că l-a oprit să nu mai plece în Athos, ci i-a poruncit să rămână aici pentru a întemeia obşte de călugări în Ţara Românească, după cum a făcut cuviosul Paisie în Moldova.

La început cuviosul s-a apărat, zicând că este nevrednic pentru o lucrare ca aceasta, însă fiind încă în această mâhnire şi adormind, l-a văzut în vis pe Sfântul ierarh Nicolae, care i-a zis că trebuie să rămână aici ca să-i curăţească locaşul de fiarele sălbatice. Trezindu-se, părintele Gheorghe îndată l-a întrebat pe prietenul său Macarie dacă ştie vreo mănăstire cu hramul Sfântul Nicolae, iar acela i-a spus că este una în ostrovul Cernica, dar că e în paragină şi plină de fiare sălbatice şi târâtoare.

Astfel, prea cuviosul Gheorghe, cu bucurie negrăită de la vedenia ce o avusese, s-a rugat să fie dus în ostrovul Cernica. Ajungând aici, a trebuit să-şi croiască singur

cărare, tăind cu toporaşul mărăcini. Când a intrat în biserică, părintele a văzut în Sfântul altar un şarpe mare încolăcit lângă Sfânta masă, căruia cuviosul i-a zis cu blândeţe: ***“Puiul tatii, până acum ai locuit tu aici, iar acum să mi te duci, că avem să locuim noi”***, iar fiara îndată s-a supus şi s-a dus.

Mult s-a ostenit aici cuviosul, curăţind cu mâinile sale mărăcini şi punând toate în bună rânduială.

Mari au fost luptele împotriva viclenilor diavoli, care îl atacau neîncetat, până când Dumnezeu i-a trimis ajutor din toate părţile, aşa încât obştea a ajuns să numere peste 100 de fraţi. Totodată, i-au venit în ajutor şi boierii din împrejurimi care au sprijinit mănăstirea cu cele necesare vieţii pământeşti. Când obştea s-a înmulţit, cuviosul a primit în ascultarea sa şi mănăstirea Căldăruşani, unde a dus călugări de la Cernica.

Atât de mult sporeau părinţii împreună cu stareţul lor, încât însuşi Domnitorul Nicolae Mavrogheni, aflând de viaţa aleasă a lor, a vizitat Sfânta mănăstire şi fiind mişcat de cele văzute şi auzite, i-a răsplătit cu multe binefaceri.

Nenumărate au fost nevoinţele şi ostenelile cuviosului Gheorghe, pentru care a fost cinstit şi iubit atât de călugări, cât şi de boieri şi de poporul credincios. Cu înţelepciunea şi dulceaţa cuvintelor sale, izvorâte din taina rugăciunii neîncetate, adăpa sufletele cele însetate după Dumnezeu. Iar, ***cu darul Duhului Sfânt, părintele ştia să trezească conştiinţele din somnul păcatelor şi să le aducă inimile la râvna cea dum-nezeiască.***

Astfel, vestea faptelor sale pustniceşti a ajuns departe de mănăstirea sa şi o mulţime de fraţi doritori după vieţuirea îngerească, printre care se numără şi Sfântul ierarh Calinic, vrednicul urmaş întru nevoinţe şi la stăreţia acestei Sfinte Mănăstiri.

După ce a petrecut multă vreme cu ucenicii săi, pe care i-a îndrumat la ascultare şi la statornicie în viaţa călugărească, cuviosul, cunoscându-şi dinainte vremea adormirii sale, a chemat la sine pe părinţi şi pe fraţi pe care, cu glasul Duhului, i-a îndemnat să urmeze întotdeauna calea smereniei, alungând cu rugăciunea orice cârtire şi nemulţumire. I-a sfătuit, apoi, să păzească dragostea unii către alţii şi să nu se lase biruiţi de slava deşartă, ştiind că nimic nu va apropia mai mult pe călugăr de Dumnezeu decât smerenia, ascultarea şi Sfintele Slujbe ale Bisericii.

Apoi, vieţuind şi învăţând, stareţul Gheorghe s-a mutat la Domnul în anul 1806, ziua a treia a lunii decembrie, şi acum în ceruri fiind, se roagă lui Dumnezeu pentru sufletele noastre, căruia este slava în vecii vecilor. Amin.